

## Arrest

nr. 327 024 van 21 mei 2025  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIBI  
Maurice Van Meenenplein 14 / 6  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 31 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. DIBI.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 15 oktober 2020 en verzoekt op 30 oktober 2020 om internationale bescherming. Op 29 november 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 2 december 2024 aangetekend naar verzoekster wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

#### A. Feitenrelaas

*Volgens uw verklaringen heeft u de Georgische nationaliteit. U werd geboren op 15 oktober 1987 in Khashuri. U bent Georgiër van etnie en christen van religie. U woonde gedurende uw hele jeugd in Surami, wat tot Khashuri behoort.*

Op uw 18de trouwde u religieus met M. G. en trok u bij hem in in Borjumi. Met hem kreeg u in 2012 een dochter, N. M. bleek een gewelddadige man en mishandelde u gedurende jullie volledige relatie. U kreeg door de slagen een miskraam, en ondernam meerdere zelfdodingspogingen. U diende tijdens uw relatie twee maal klacht in bij de politie, maar die ondernamen niets. In 2016 verliet u uw ex-man en namen uw ouders u en Nino bij zich in huis. U begon toen te werken in een winkel in Khashuri.

U kreeg in 2016 een nieuwe relatie met Z. L. (O.V. x.xxx.xxx). Uw ex-man wou u echter niet laten gaan en bleef u en uw familie lastigvallen en bedreigen. Daarom trok u, nog steeds in 2016, een zevental maanden na uw breuk, samen met uw nieuwe partner naar Turkije. Daar werkten jullie twee jaar: u als poetsvrouw, en hij als tuinman. Jullie begonnen te vrezen dat M. G. uw dochter N. zou beginnen lastigvallen, en keerden naar Georgië terug op 14 november 2018. Daar huwden jullie stiekem, regelden jullie een paspoort voor N., en jullie trokken met z'n drieën naar Frankrijk op 1 december 2018.

In Frankrijk kregen jullie samen een zoon, T. Jullie hadden er ook een verzoek om internationale bescherming ingediend, dat echter werd afgewezen. Op 15 oktober 2020 reisden jullie door naar België, waar jullie op 30 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Na jullie gehoren op het CGVS op 15 juli 2022 zijn u en Z. L. uit elkaar gegaan. U verklaart dat ook hij u mishandelde, en trok in België al verschillende keren naar de politie. U vreest dat hij u iets zou aandoen, zowel in België als in Georgië.

Ter staving van uw verzoek diende u de volgende documenten in: een attest van uw psychiater van 14 juli 2022, twee PV's van de Belgische politie met betrekking tot de bedreigingen en slagen door Z. L., een medische constatactie na die slagen, audiofragmenten met bedreigingen door Z. L., en een brief van slachtofferhulp.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Wel stelt u dat u psychische problemen heeft, in opvolging bent bij een psychiater, en medicatie neemt. U legde een attest neer van uw psychiater van 14.07.2022. Daarin wordt geconcludeerd dat u aan een majeure depressie lijdt, dat het pijnlijk is voor u om te praten over uw verleden in Georgië, en dat u zichzelf bij een terugkeer naar Georgië mogelijk iets zou aandoen. Omwille van uw psychologische problemen werd het gehoor twee maal uitgesteld. Tijdens uw beide gehoren verklaarde u zich in staat te voelen verklaringen af te leggen. Er werd u uitgelegd dat extra pauzes mogelijk waren indien nodig en dat u rustig de tijd mocht nemen (CGVS I p. 2, CGVS II p. 3). Doorheen de gehoren bleek u in staat de vragen te begrijpen en erop te antwoorden. Verder staat in het attest dat u cognitieve problemen heeft, met name: concentratie- en geheugenproblemen, planningsproblemen, en problemen met oriëntatie in tijd en ruimte. Deze cognitieve problemen worden verder geenszins geconcretiseerd of verklaard, laat staan dat er verwezen wordt naar aanvullende neurologische onderzoeken, waardoor het attest hier geen overtuigend bewijsstuk van vormt. Het CGVS kan dus niet aannemen dat uw cognitieve problemen u zouden verhinderen om uw relaas te doen; en onderstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties kunnen dan ook niet zomaar aan de beweerde cognitieve problemen toegeschreven worden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Geneefse conventie, of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

**U vreest immers uw eerste ex-man, M. G. Hij zou u en Z. naar het leven staan en zou jullie al sedert 2016 bedreigen. Aan deze problemen kan echter geen geloof worden gehecht. Het gegeven dat u door uw ex-man werd mishandeld, wordt door het CGVS op zich niet betwist. Wel zijn uw verklaringen over het feit dat M. G. u en Z. ná uw relatie bedreigde, niet geloofwaardig.**

*Zo legden u en Z. tegenstrijdige verklaringen af over hoe of waar M. G. jullie kwam lastigvallen.*

*Zo stelde Z. dat M. G. weliswaar allerlei familieleden lastigviel, maar dat hij hem zelf nooit is tegengekomen en hij hem niet gezien heeft sedert jullie relatie (CGVS Z. p. 11, 15). Zelf echter verklaarde u dat uw ex-man Z. met een mes bedreigd zou hebben in de winkel waar u werkte (CGVS I p. 5). Dat Z. niet meer zou weten dat hij door de man bedreigd werd met een mes, is vanzelfsprekend niet aannemelijk.*

*Verder stelde Z. op de Dienst Vreemdelingenzaken nog expliciet dat uw ex ook naar het huis van Z.s grootmoeder kwam om hem te bedreigen (Vragenlijst DVZ 3.5). Bij bevraging op het CGVS ontkende hij expliciet dat M. ooit bij iemand anders thuis langskwam dan bij zijn moeder en schoonmoeder (CGVS Z. p. 15), hetgeen dus tegenstrijdig is. Bij confrontatie kwam hij niet verder dan te stellen dan dat M. G. inderdaad ook naar zijn oma's huis ging, wat niet verklaart waarom hij vlak tevoren nog ontkende dat hij elders dan bij zijn moeder of schoonmoeder thuis problemen kwam veroorzaken.*

*U verklaarde dat uw ex-man nog zes of zeven keer langskwam bij uw ouderlijke thuis in 2016, na de breuk en voor jullie vertrek naar Turkije, en in diezelfde periode kwam hij drie of vier keer naar de winkel waar u werkte in Khashuri (CGVS I p. 9). Na jullie vertrek uit Georgië zou M. G. uw ouders één maal bedreigd hebben met een mes, en hen nog twee of drie keer gebeld hebben (CGVS T. p. 4, 14). Z. haalde echter allerlei extra incidenten aan, waar u klaarblijkelijk niets van weet: hij stelt dat M. G. meermaals met geweld het huis van zijn moeder poogde binnen te dringen, dat M. zijn moeder om de twee of drie weken dronken opbelt (CGVS Z. p. 8), dat hij zijn neven en nichten meermaals heeft uitgescholden op straat (CGVS Z. p. 16), dat hij ook bij uw zus thuis is geweest (CGVS Z. p. 16). Dat u van al deze zaken niet op de hoogte zou zijn, is niet redelijk. Z. stelde weliswaar dat hij u niet alles vertelde uit bezorgdheid, om u niet ongerust te maken, maar dat kan deze inconsistenties niet verklaren (CGVS Z. p. 7). Vooreerst zou logischerwijze kunnen worden verondersteld dat u minstens op de hoogte zou zijn van het feit dat uw eigen zus werd lastiggevallen door M. G. gezien u nog contact met haar heeft (CGVS I p. 4), en bovendien weten jullie dat jullie een verzoek om internationale bescherming ingediend hebben, waarbij jullie alle relevante feiten en incidenten moeten kunnen uiteenzetten. Er kan weliswaar begrip worden opgebracht voor het gegeven dat Z. u niet wilde verontrusten, maar tegelijk had er kunnen verwacht dat hij u, in het kader van dit verzoek, minstens in het algemeen op de hoogte had gebracht van het feit dat ook zijn familie nog door M. G. wordt lastiggevallen. Dat hij dit niet deed, komt niet overtuigend over.*

*Bovenstaande tegenstrijdigheden in jullie verklaringen over hoe en waar M. G. jullie lastigviel, halen jullie geloofwaardigheid ten zeerste onderuit.*

*Daarnaast legden jullie ook tegenstrijdige verklaringen af over jullie reactie op de bedreigingen, met name over de klachten die jullie neerlegden bij de politie.*

*Vooreerst verklaarde u op de DVZ nog dat u twee keer klacht indiende tegen uw ex-man: eens in 2010 en eens in 2015 of 2016 (Vragenlijst DVZ 3.5). Op het CGVS daarentegen beweerde u dat u in totaal vijf keer klacht indiende, twee maal tijdens uw relatie met uw ex (die duurde tot 2016) en drie maal toen de relatie al beëindigd was (CGVS I p. 11-12). Bij confrontatie stelde u enkel dat u op de DVZ misschien bedoelde dat u twee maal klacht indiende tijdens de relatie met uw ex, maar dat vormt geen afdoende verklaring, gezien ook de omstandigheden van de klachten die u beschrijft verschillen: op de DVZ zei u dat de eerste klacht (in 2010) dateerde van toen u zwanger was en een miskraam kreeg, en de tweede klacht van 2015 of 2016. Op het CGVS stelde u dat de eerste klacht was van toen Nino een achttal maanden oud was, en de tweede klacht van toen Nino twee of tweeënhalf jaar oud was (CGVS I p. 11-12). Dergelijke tegenstrijdigheid schaadt de geloofwaardigheid van jullie verhaal en de bewering dat er überhaupt ooit klachten werden ingediend.*

*Daarnaast verklaarden u en Z. beiden dat er met uw klachten niets gebeurde, omdat M. G. twee contacten had in het politiekantoor van Khashuri, waar ze de klachten indiende. U beschrijft deze contacten als K. N., een "kleinneef" van M. (de zoon van de oom van de vader van M.) en K. K., een vriend van M. (CGVS I p. 11). Z.s verklaringen wijken daar ten zeerste van af: hij stelt dat de contacten broers van elkaar zijn, beiden ooms van M., in plaats van een "kleinneef" en een vriend. Hij stelt dat zij K. en J. heten, in plaats van K. en K.. Hij stelt bovendien dat zij beiden ook nog eens een zoon hebben, die beiden ook in hetzelfde politiekantoor tewerkgesteld zijn. En tot slot stelt hij dat zij werken in het politiekantoor van Borjumi en gewoon af en toe naar Khashuri kwamen (CGVS Z. p. 9-10). Deze verklaringen, over de reden waarom er met de klachten zogenaamd niets gebeurd zou zijn, zijn bijzonder tegenstrijdig en breken jullie geloofwaardigheid nog verder af.*

*Er kan zodoende evenmin geloof worden gehecht aan de bewering dat er klacht zou neergelegd zijn tegen M. G., en dat de Georgische politie weigerde daarmee aan de slag te gaan. Dat trekt de geloofwaardigheid van uw relaas nog verder in twijfel.*

*Tot slot kan er nog op worden gewezen dat u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS zelf verklaart recent geen problemen meer gehad te hebben met uw eerste ex-man. Hij zou intussen een nieuw gezin gesticht hebben en u verder met rust gelaten hebben (CGVS II p. 7). Het feit dat hij u na jarenlange vervolging zo plots met rust zou laten, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen.*

***Uw tegenstrijdige verklaringen staan niet toe nog enig geloof te hechten aan uw asielrelaas. Wegens de beweerde bedreigingen door M. G. kan dus niet besloten worden tot het bestaan, in uw hoofde, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.***

***Daarnaast haalt u nu ook een vrees aan voor uw tweede man, Z. L. Tegen deze problemen is echter bescherming beschikbaar van de Georgische autoriteiten.***

*Zo verklaart u dat Z. drugs gebruikt en u door hem mishandeld werd. Jullie gingen uit elkaar, maar ook na jullie breuk is hij niet opgehouden met u lastig te vallen: zo komt hij naar uw woonst, probeert hij zich een weg naar binnen te forceren, heeft hij u zelfs met een mes proberen te steken, belt hij u dagelijks, en bedreigt hij u met de dood. De Belgische politie is al moeten tussenkomen, en u vreest dat Z. u uiteindelijk effectief zal doden (CGVS II p. 4-6). U stelt dat de politie in Georgië niet doortastend optreedt tegen dergelijke problemen (CGVS p. 7).*

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_georgie\\_algemene\\_situatie\\_20231211.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf)), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.*

*De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.*

*In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.*

*Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.*

*Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.*

*Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.*

*U claimt immers enkel in het algemeen dat de Georgische politie onmachtig is om op te treden in dergelijke gevallen en stelt dat het zodoende geen zin heeft om de politie te verwittigen. Ter staving daarvan haalt u een voorbeeld aan van een Georgische man die zijn vrouw mishandelde en uiteindelijk doodde. De man werd weliswaar gearresteerd, maar de vrouw is nog altijd eerst gestorven (CGVS II p. 6, 7). Met dergelijk anekdotisch voorbeeld bewijst u geenszins dat de Georgische autoriteiten in uw geval geen hulp zouden kunnen bieden. Ten overvloede kan nog worden herhaald dat, zoals hierboven gemotiveerd, geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u vijf maal klacht neerlegde bij de Georgische politie over uw eerste ex-man, en dat daar niets mee gedaan werd (zie hierboven). Ook met die ongeloofwaardige uitspraken heeft u dus geenszins aangetoond dat de bescherming van de Georgische autoriteiten niet aanwezig zou zijn, of dat deze u geweigerd zou worden.*

***Er moet worden besloten dat ook wegens uw problemen met Z. L. niet kan worden besloten tot het bestaan, in uw hoofde, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.***

*Met betrekking tot uw psychologische moeilijkheden kan nog het volgende worden opgemerkt. Uw psychiater schrijft in het attest dat een terugkeer naar Georgië een risico voor u inhoudt, omdat de kans bestaat dat u zichzelf dan iets zou aandoen. Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor uw psychologische situatie, moet echter worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat u de psychologische hulp waaraan u nood heeft, niet beschikbaar zou zijn in Georgië of u er geweigerd zou worden. U verklaart immers dat u in Georgië nooit gepoogd heeft psychologische hulp in te roepen, ook niet nadat u was weggegaan bij uw ex-man (CGVS I p. 15). Ook hieruit kan dus niet worden besloten tot het bestaan, in uw hoofde, van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.*

*Bijgevolg kunnen bovenstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties hier niet zonder meer aan worden toegeschreven*

*De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie.*

*De documenten die betrekking hebben tot de mishandelingen en bedreigingen door Z. L. (twee politiev's, brief slachtofferhulp, medische vaststelling van slagen) tonen aan dat u in België inderdaad door Z. bent mishandeld en bedreigd. Dat verandert op zich niets aan het gegeven dat tegen huiselijk geweld wel degelijk bescherming aanwezig is in Georgië. Het attest van uw psychiater werd hierboven reeds besproken.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*(...)"*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Het verzoekschrift**

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/8 en 48/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster haalt vooreerst aan dat Georgië door de Belgische autoriteiten niet langer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst. Bijgevolg, aldus verzoekster, bestaat er geen vermoeden dat zij veilig is in haar land van herkomst en is het niet aan haar om ernstige redenen aan te voeren waaruit blijkt dat Georgië in haar specifieke situatie geen veilig land is. De bewijslast moet daarom flexibeler worden beoordeeld, *quod non in casu*. Zij meent dat voldoende is aangetoond dat zij geen toegang zal hebben tot bescherming tegen huiselijk geweld in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, gelet op haar specifiek kwetsbaar profiel, het profiel van de geweldplegers en de vele uitdagingen die blijven bestaan bij de bestrijding van geweld tegen vrouwen in Georgië.

Verzoekster hekelt dat geen rekening is gehouden met haar verhoogde kwetsbaarheid. Zij betoogt dat zij een alleenstaande vrouw is met twee minderjarige kinderen die lijdt aan ernstige psychiatrische problemen en zeer onevenwichtige diabetes als gevolg van het huiselijk geweld dat zij heeft ondergaan door toedoen van haar twee ex-partners in Georgië en België. Zowel bij de beoordeling van de consistentie van haar verklaringen als bij de beoordeling van haar reële mogelijkheid om daadwerkelijk nationale bescherming te verkrijgen, had met haar kwetsbaar profiel rekening moeten gehouden zijn. In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat zij het slachtoffer was van huiselijk geweld en dat zij geestelijke gezondheidsproblemen had, dat zij in België onder behandeling van een psychiater was en verschillende zware medicijnen moest nemen voor haar stress en slapeloosheid. Zij vertelde de asielinstanties dat zij al een zelfmoordpoging had ondernomen in Georgië en dat ze veel medicatie gebruikte, wat niet in vraag werd gesteld. Het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) werd op advies van haar psychiater verschillende keren uitgesteld omdat zij psychisch onwel was en niet over haar problemen kon worden gehoord. In het rapport van 14 juli 2022 bevestigde haar psychiater dat het voor verzoekster moeilijk is om over haar verleden te praten en dat zij zichzelf in gevaar zou kunnen brengen indien zij naar Georgië zou terugkeren. Gesteld werd verder dat zij problemen heeft met concentratie, geheugen en oriëntatie in tijd en ruimte. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud d.d. 15 juli 2022 benadrukte de advocaat dit rapport, de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster en dat zij duidelijk in de war leek door haar geestelijke gezondheidstoestand. Dat ze haar best deed om de vragen te beantwoorden betekent volgens verzoekster niet dat haar geestelijke gezondheidstoestand geen invloed had op de consistentie van haar verklaringen. Ze bevestigde dat ze problemen had met het onthouden van data, dat ze veel trauma en stress had meegemaakt en dat ze zich de chronologie van de gebeurtenissen niet kon herinneren, maar dat ze wel heel goed de pijn en de klappen herinnerde die ze in het gezicht en elders had gekregen, dat deze pijn in haar lichaam gegrift stond. Verzoekster is van mening dat haar verklaringen en het gevoel dat ze overbrengt bij het vertellen van haar verhaal een reëel gevoel van ervaring en angst geven, zodat ze het voordeel van de twijfel moet krijgen met betrekking tot de bedreigingen die ze ontving na haar scheiding van haar eerste man en met betrekking tot de klachten die ze indiende bij de Georgische politie. Zij begrijpt niet dat ondanks al deze omstandigheden in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat er geen specifieke ondersteunende maatregelen zouden worden genomen tijdens de twee persoonlijke onderhouds. Het is niet aan het commissariaat-generaal om te twifelen aan het woord van een arts die onder het beroepsgeheim valt en die verzoekster reeds verschillende maanden behandelt. Dat verzoekster tijdens de twee persoonlijke onderhouds in staat "*leek*" om de vragen te beantwoorden, was niet voldoende om het oordeel van een arts in twijfel te trekken en te oordelen dat haar geestelijke gezondheidstoestand geen invloed had op de gedetailleerde aard van haar verklaringen. Bovendien, aldus verzoekster, is het onjuist om te stellen dat zij in staat leek om de vragen te beantwoorden, gelet op de opmerkingen van haar kant en van haar advocaat tijdens de onderhouds. Gelet op haar zeer moeilijke achtergrond en het feit dat het onderhoud verschillende keren was uitgesteld, was het luidens verzoekster duidelijk dat haar specifieke steunmaatregelen moesten worden toegekend. Het is voor haar verder ook duidelijk dat haar opmerkingen zorgvuldiger beoordeeld moesten worden, gezien haar extreme kwetsbaarheid, haar staat van verwarring en haar geheugen- en concentratieproblemen. Reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud was zij reeds dagelijks het slachtoffer van geweld van haar tweede ex-partner en zij durfde dit niet aan de asielinstanties vertellen omdat hun asielprocedure toen nog aan elkaar gekoppeld waren. Het lijdt dan ook geen twijfel dat zij zich in een zeer kwetsbare toestand bevond toen zij in juli 2022 werd gehoord. Haar onderhoud in juli 2024 duurde amper anderhalf uur en ook toen werden geen specifieke steunmaatregelen genomen. Het commissariaat-generaal heeft, zo besluit verzoekster, op geen enkel moment rekening gehouden met haar kwetsbaarheid bij de beoordeling van haar verzoek, noch heeft het zich bekommerd om haar gezondheidstoestand voor het goede verloop van het onderhoud, hetgeen in strijd is met de artikelen 48/6, § 5, en 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de vrees voor haar eerste partner, M. G., werpt verzoekster op dat het commissariaat-generaal niet betwist dat deze haar tijdens hun relatie, die tien jaar heeft geduurd, heeft mishandeld en misbruikt. Daarentegen wordt wel betwist dat M. G. haar na hun scheiding in 2016 is blijven bedreigen, gelet op tegenstrijdigheden tussen de verklaring van verzoekster en die van haar tweede ex-partner, Z. L. Haar verklaringen hierover waren nochtans, zo stelt verzoekster, ontroerend en vol levenservaring. Zij oppert voorts dat Z. L. drugs gebruikte sinds zijn aankomst in België en tijdens zijn persoonlijk onderhoud van juli 2022 geen samenhangende verklaringen aflegde, waardoor deze niet zonder meer moeten worden aangenomen. Verzoekster van haar kant is psychisch erg aangedaan en getraumatiseerd door het geweld en bovendien ontving zij in 2016 talrijke bedreigingen van M. G., wat verklaart waarom er enige verwarring bestaat tussen de verschillende incidenten die ze heeft verteld. Zelf verklaarde ze dat ze zich niet alles kon herinneren, dat ze geheugenproblemen had en dat ze verward was over data. Luidens het verzoekschrift is het duidelijk dat de respectieve verklaringen met de grootste omzichtigheid moesten worden beoordeeld, aangezien verzoekster en Z. L. beiden niet in staat waren om alle relevante incidenten op een duidelijke en chronologische manier uiteen te zetten tijdens hun persoonlijke onderhoud van 15 juli 2022. Het is daarbij onlogisch dat een gewelddadige man, die verzoekster tien jaar lang had opgesloten, haar liet gaan zonder verder represailles. Zij verklaarde ook dat haar eerste ex-partner haar ouders had lastig gevallen en dat ze bang was om haar ouders, die beiden ziek zijn en om wie zij zich grote zorgen maakt, vragen te stellen over hun huidige situatie. Verder haalt verzoekster aan dat zij ook uitlegde dat haar dochter duidelijk psychisch leed als gevolg van de pesterijen die zij had ondergaan door toedoen van haar vader in Georgië, toen verzoekster naar Turkije was gevlucht. Onder citering van passages uit het eerste persoonlijk onderhoud werpt verzoekster op dat haar opmerkingen over het geweld dat zij heeft ondergaan en de intimidatie na de scheiding in 2016 bijzonder aangrijpend en moeilijk om aan te horen zijn. Dat verzoekster tijdens het tweede persoonlijk in 2024 inderdaad verklaarde dat zij de laatste tijd geen problemen had gehad met haar eerste ex-partner, betekent luidens het verzoekschrift geenszins dat het probleem was opgelost, doch alleen dat ze niets meer van hem had gehoord. Op geen enkele manier bevestigde verzoekster dat het probleem niet meer actueel was. Gezien de ernst van het geweld is het waarschijnlijk dat de eerste ex-partner problemen zal blijven veroorzaken voor verzoekster en haar kinderen als zij naar Georgië zouden terugkeren. Volgens haar heeft de verwerende partij, in het licht van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, geen goede redenen aangevoerd om aan te nemen dat de eerste ex-partner, die de vader is van haar eerste kind N., haar niet opnieuw zou kunnen mishandelen indien zij zou terugkeren naar haar land van herkomst. In verband met de tegenstrijdige verklaringen over de klachten, ingediend tegen haar eerste ex-partner, herneemt verzoekster dat zij getraumatiseerd is door de gebeurtenissen en dat zij aangaf dat zij zich niet precies kon herinneren hoe vaak en wanneer ze een klacht had ingediend. Ze heeft nooit documenten ontvangen van de politie, die haar uittacht. Haar klachten werden niet geregistreerd waardoor het volgens haar normaal is dat haar herinneringen eraan verward zijn. Hoewel er enige verwarring is over de data en chronologie van de klachten kan ze, aldus het verzoekschrift, nauwkeurige anekdotes geven over de tijdstippen waarop ze klachten indiende, wat de realiteit ervan bevestigt. Ze heeft ook gedetailleerde informatie kunnen geven over de twee contacten van haar ex-partner met de politie van Khasuri. Hoewel haar tweede ex-partner tegenstrijdige verklaringen over deze twee personen heeft afgelegd, mag volgens haar niet uit het oog verloren worden dat deze zelf nooit een klacht heeft ingediend tegen haar eerste ex-partner en dat hij de personen waarover het gaat niet kende. Verder moet ook rekening worden gehouden met de toegenomen kwetsbaarheid van verzoekster en de verslavingsproblemen van haar tweede ex-partner tijdens de onderhoud van juli 2022. Zij besluit dat haar het voordeel van de twijfel toegekend moet worden.

In verband met de vrees voor haar tweede ex-partner, Z. L., haalt verzoekster aan dat het commissariaat-generaal niet betwist dat deze na hun scheiding in 2022 bij haar thuis is binnengedrongen, geprobeerd heeft haar met een mes te steken, haar elke dag heeft gebeld en gedreigd heeft haar te vermoorden. Deze gedroeg zich niet als een normaal persoon omdat hij drugs gebruikte en hallucineerde, erg jaloers op haar werd en bedreigend was. Hij stal ook geld van haar om drugs te gebruiken. Hij zei zelfs tegen haar ouders en familie in Georgië dat, als ze naar Georgië zou terugkeren, hij haar keel zou doorsnijden als een varken en ook haar ouders pijn zou zijn. Verzoekster haalt aan dat ze uitlegde dat haar dochter N. ook onwel was geworden als gevolg van deze situatie en dat ze zich grote zorgen om haar maakte. De bedreigingen en gewelddaden gingen verder en verzoekster durfde niet iedere keer de politie bellen. Ondanks haar klacht in augustus 2022 werd ze nog steeds met de dood bedreigd en hij was ook gewelddadig tegen de kinderen. In september 2022 diende ze een nieuwe klacht in. De correctionele zitting tegen haar tweede ex-partner is gepland voor februari 2025. In augustus 2024 is hij in voorlopige hechtenis genomen en in oktober 2024 voorwaardelijk vrijgelaten, waarna hij is ondergedoken. Hij is, aldus verzoekster, niet meer in België en zij weet niet waar hij zich precies bevindt. Zij vreest heel erg dat hij haar zal mishandelen en vermoorden als ze terugkeert naar Georgië.

Tot slot gaat verzoekster in op het gebrek aan toegang tot effectieve bescherming van haar nationale autoriteiten. Een volledig onderzoek inzake de toegang tot doeltreffende bescherming is volgens verzoekster niet verricht, nu enkel algemene informatie over de geldende wetgeving en over de bescherming van vrouwen in Georgië wordt aangehaald, zonder dat deze informatie wordt gerelativeerd met betrekking tot

haar persoonlijke situatie. Bovendien geeft de verwerende partij zelf toe dat er veel hiaten zijn in de bescherming die wordt geboden aan vrouwen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld in Georgië en minimaliseert zij duidelijk de ernst van de tekortkomingen en het onvermogen om doeltreffend op te treden. De nieuwe maatregelen zijn duidelijk niet voldoende of doeltreffend en volgens VN-statistieken van juli 2024 is de prevalentie van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld nog steeds alarmerend hoog. Verder wijst verzoekster op de problemen en tekortkomingen, zoals benadrukt in het laatste GREVIO-verslag over Georgië van 2022, zoals het gebrek aan informatie over de beschikbare ondersteunende diensten, het tekort aan opvanghuizen, de verplichting om de slachtofferstatus te verkrijgen om gebruik te kunnen maken van gratis diensten zoals onderdak en psychologische bijstand, het gebrek aan middelen voor ngo's en instanties om adequaat te kunnen reageren, de weinige bekendheid van de hulplijn, het acute tekort aan psychologen voor minderjarige slachtoffers en het gebrekkig optreden van overheidsfunctionarissen en de rechterlijke macht. Daarnaast wijst verzoekster op de conclusie van een onderzoek uitgevoerd door de Georgische vereniging *Human Rights Center* in 2023. Daar komt, aldus verzoekster, nog bij dat rekening moet worden gehouden met het feit dat zij het slachtoffer is van herhaaldelijk huiselijk geweld en in België door een psychiater wordt behandeld wegens het door het geweld veroorzaakte trauma. Uit schaamte en angst voor represailles durfde zij niet onmiddellijk een klacht indienen in Georgië en België tegen haar twee ex-partners. Pas toen haar burens merkten dat ze werd geslagen en dat ze onwel werd, werd de politie gewaarschuwd. Zij deed verschillende zelfmoordpogingen voordat ze in Georgië klacht indiende. De klachten aldaar waren nooit succesvol en werden zelfs niet geregistreerd. De volgende individuele factoren, die in hun geheel moeten worden beschouwd, beletten haar *in concreto* om in Georgië bescherming te verkrijgen tegen haar twee ex-partners in geval van terugkeer: ernstige angst voor represailles tegen haar en haar familie door haar twee ex-partners, wantrouwen jegens de autoriteiten en angst voor secundaire victimisatie, gevoelens van schaamte, economische armoede, psychische kwetsbaarheid, status als alleenstaande vrouw met minderjarige kinderen en gezondheidsproblemen (zeer onevenwichtige diabetes). Verder zijn haar beide ouders ernstig ziek, voelt zij zich schuldig en wil zij voor haar familieleden of anderen geen problemen meer veroorzaken. Zij heeft dus geen familie en sociaal netwerk in Georgië die haar zouden kunnen steunen en beschermen tegen verder geweld. Bovendien zou zij niet echt beschermd zijn als zij bij haar ouders of broers en zussen verbleef. Daarnaast moet ook rekening worden gehouden met het zeer gevaarlijke profiel van de twee ex-partners. Zij waren herhaaldelijk gewelddadig, oefenden zeer sterke druk uit om haar mond te houden en lieten zich duidelijk niet afschrikken door klachten bij de politie. Verzoekster meent dat zij moet worden beschermd door een strikt uitzettingsbevel, dat onmiddellijk tegen haar twee ex-partners zou worden uitgevaardigd. Dergelijke bevelen worden door de geweldplegers vaak geschonden en zullen hen verder niet afschrikken. Het is meer dan waarschijnlijk dat haar tweede ex-partner zijn gewelddadig gedrag jegens verzoekster, en zelfs jegens de kinderen, zou hervatten indien zij naar Georgië zou terugkeren. Als een klacht in België hem er niet van weerhoudt het geweld te herhalen, zal een klacht bij de Georgische politie hem er evenmin van weerhouden het geweld te herhalen. Gelet op de objectieve landeninformatie is het luidens het verzoekschrift onwaarschijnlijk dat zij door een opvanghuis voor mishandelde vrouwen met haar twee kinderen zou kunnen worden opgenomen en door een psycholoog zou kunnen worden opgevolgd, gelet op het zeer beperkt aantal plaatsen en het kleine aantal psychologen. De toegang tot dergelijke centra is ook erg moeilijk omdat ze eerst een slachtofferstatus moeten hebben volgende de Georgische wet. Tot slot wijst verzoekster op de grote politieke crisis die Georgië momenteel doormaakt na de parlementsverkiezingen van 26 oktober 2024. Haar tweede ex-partner steunt openlijk de partij Georgische Droom en het is, aldus verzoekster, onwaarschijnlijk dat deze ultraconservatieve, pro-Russische partij, die nu alle macht in handen heeft, zich zal inzetten voor de bescherming van vrouwen in Georgië en de verbetering van hun situatie. Verzoekster verwijst naar een artikel van *Civil Georgia*, wijst op de wet “*over de bescherming van familiewaarden en minderjarigen*” en op de zogenaamde “*buitenlandse agentenwet*”, als gevolg waarvan ngo's voor vrouwen- en mensenrechten die gedeeltelijk (meer dan 20%) worden gefinancierd door buitenlandse organisaties waarschijnlijk verdwijnen in Georgië. Volgens verzoekster houdt de verwerende partij geen rekening met de huidige politieke situatie in Georgië en het risico op verzwakking van de wetten ten gunste van vrouwen en vermindering van het aantal vervolgingen van plegers van huiselijk geweld. Zij besluit dat zij voldoende heeft aangetoond dat zij in haar land van herkomst feitelijk geen toegang zal hebben tot bescherming tegen huiselijk geweld in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, gelet op haar specifieke kwetsbaar profiel, het profiel van de geweldplegers en de vele uitdagingen bij de bestrijding van geweld tegen vrouwen in Georgië.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofddorde om haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar het commissariaat-generaal voor nader onderzoek.

## 2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van haar betoog voegt verzoekster volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:



- strafklachten in België en kennisgeving instelling correctionele zitting (stuk 3);
- persoonlijke aantekeningen advocaat aanwezig bij persoonlijk onderhoud van de heer Z. L. bij het commissariaat-generaal in juli 2022 (stuk 4);
- medische documenten verzoekster (stuk 5);
- documentatie van *Human Rights Center* en GREVIO over de situatie in Georgië (stuk 6).

2.2.2. Op 1 april 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over, waarbij zij door middel van een weblink de COI Focus “*Georgië Algemene Situatie*” van 12 februari 2025 bijbrengt.

2.2.3. Op 8 april 2025 maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over met daarbij gevoegd een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Luik van 21 maart 2025 (stuk 1) en een klacht bij de politie d.d. 31 juli 2024 (stuk 2).

### 2.3. Beoordeling

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

#### 2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekster niet de minste toelichting geeft op welke manier zij de artikelen 48, 48/2 en 48/8 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.3.5. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.7. Waar verzoekster opwerpt dat Georgië door de Belgische autoriteiten niet langer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekster niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat haar verzoek niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat - zoals verzoekster in het verzoekschrift ook zelf opmerkt - ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op haar. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast, dateert het tweede persoonlijk onderhoud van 1 juli 2024 en is de op 29 november 2024 genomen beslissing een dubbele weigeringsbeslissing. Zoals hierna blijkt, werd bovendien zowel in de bestreden beslissing als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan op het vermoeden dat voor haar niet van kracht is.

#### 2.3.8. Beoordeling bijzondere procedurele noden

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waarvan door verzoekster ook de schending wordt aangevoerd, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijken te geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Wel stelt u dat u psychische problemen heeft, in opvolging bent bij een psychiater, en medicatie neemt. U legde een attest neer van uw psychiater van 14.07.2022. Daarin wordt geconcludeerd dat u aan een majeure depressie lijdt, dat het pijnlijk is voor u om te praten over uw verleden in Georgië, en dat u zichzelf bij een terugkeer naar Georgië mogelijk iets zou aandoen. Omwille van uw psychologische problemen werd het gehoor twee maal uitgesteld. Tijdens uw beide gehoren verklaarde u zich in staat te voelen verklaringen af te leggen. Er werd u uitgelegd dat extra pauzes mogelijk waren indien nodig en dat u rustig de tijd mocht nemen (CGVS I p. 2, CGVS II p. 3). Doorheen de gehoren bleek u in staat de vragen te begrijpen en erop te antwoorden. Verder staat in het attest dat u cognitieve problemen heeft, met name: concentratie- en geheugenproblemen, planningsproblemen, en problemen met oriëntatie in tijd en ruimte. Deze cognitieve problemen worden verder geenszins geconcretiseerd of verklaard, laat staan dat er verwezen wordt naar aanvullende neurologische onderzoeken, waardoor het attest hier geen overtuigend bewijsstuk van vormt. Het CGVS kan dus niet aannemen dat uw cognitieve problemen u zouden verhinderen om uw relaas te doen; en onderstaande tegenstrijdigheden en inconsistenties kunnen dan ook niet zomaar aan de beweerdde cognitieve problemen toegeschreven worden.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoekster slaagt er niet in om aan de voormelde motieven afbreuk te doen. Zij kan niet worden gevolgd waar zij tracht te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van medische problemen, psychische problemen en/of geheugenproblemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen en om haar asielrelaas op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst gaf verzoekster bij de aanvang van haar procedure, in de ‘vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ’ d.d. 23 november 2020, zelf duidelijk aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale

bescherming konden bemoeilijken (administratief dossier, 'vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ'). Wanneer zij over haar gezondheidstoestand werd ondervraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, gaf zij aldaar aan dat zij lijdt aan diabetes, dat zij niet goed slaapt door alle stress, dat zij vaak zelfmoordneigingen heeft en dat zij nog geen afspraak heeft gehad met een psycholoog (administratief dossier, 'verklaring DVZ', nr. 32). Bij het commissariaat-generaal haalde verzoekster eveneens aan dat zij lijdt aan diabetes, wat ook blijkt uit de stukken van het administratief dossier en stuk 5 bij het verzoekschrift, en dat zij insuline moe(s)t nemen, waarop de *protection officer* aangaf dat, indien verzoekster tijdens het interview die medicatie moest nemen of juist iets zou moeten eten, ze het dan direct moest aangeven en dat er dan gepauzeerd kon worden, waarop verzoekster aangaf dat het ging (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 15 juli 2022 (hierna: eerste persoonlijk onderhoud), p. 8 en notities persoonlijk onderhoud d.d. 1 juli 2024 (hierna: tweede persoonlijk onderhoud), p. 3-4). Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud werd trouwens reeds aangegeven dat verzoekster gerust haar tijd kon nemen, dat ze het diende aan te geven als het moeilijk ging en dat ze altijd om extra pauze kon verzoeken, waarna ze aangaf klaar te zijn voor het gehoor en zich goed te voelen (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 2). Verder haalde verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud aan dat zij problemen heeft met haar geheugen (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 7, 12, 16). Tijdens dat onderhoud werd ook het hoger reeds aangegeven psychiatrisch opvolgingsrapport d.d. 14 juli 2022 overgemaakt (administratief dossier, map documenten, stuk 1) en waaruit onder meer blijkt dat verzoekster cognitieve problemen heeft, meer bepaald concentratie- en geheugenproblemen, planningsproblemen en problemen met oriëntatie in tijd en ruimte. Deze cognitieve problemen worden, zoals door de verwerende partij terecht werd aangestipt in de bestreden beslissing, verder geenszins geconcretiseerd of verklaard, laat staan dat er verwezen wordt naar aanvullende neurologische onderzoeken waaruit kan vastgesteld worden dat verzoekster lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van psychische of medische problemen niet bij machte was om een persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te volbrengen, waardoor het attest hier geen overtuigend bewijsstuk van vormt. Er wordt enkel gesteld dat het voor verzoekster moeilijk is om over haar verleden te praten en dat het pijnlijk is om haar verleden in Georgië te herinneren, doch wordt niet aangehaald dat dit onmogelijk is, zoals ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, alsook het tweede, genoegzaam is komen vast te staan. Dat cognitieve problemen, zoals de door verzoekster aangehaalde geheugenproblemen, haar dermate zouden verhinderen om haar relaas te doen, kan uit voornoemd rapport dan ook niet in die mate worden afgeleid. Uit dit rapport kan verder worden afgeleid dat verzoekster lijdt aan een ernstige depressieve stoornis en wordt een opsomming gegeven, zonder meer, van de symptomen van haar psychiatrische staat. In het attest wordt niet gesteld of verduidelijkt dat de symptomen van verzoekster en/of de mogelijke en/of concrete invloed en impact hiervan en de door verzoekster ingenomen medicatie gevolgen hebben op verzoeksters vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in haar verzoek om internationale bescherming. Er ligt verder geen enkel ander attest voor. Uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt dat, ofschoon de advocaat op het einde van het onderhoud de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster alsook het psychiatrisch rapport benadrukte, aangaf dat zij duidelijk in de war leek door haar geestelijke gezondheidstoestand en dat haar arts van oordeel was dat ze niet klaar was om een gehoor af te leggen, verzoekster erna, toen haar werd gevraagd hoe ze het onderhoud heeft ervaren, of ze het gevoel had dat het een beetje gegaan was en of ze goed heeft kunnen uitleggen waarom ze niet kan terugkeren naar Georgië, aangaf dat ze zich goed voelde, dat ze niet meer kan vertellen dat wat ze toen verteld heeft maar dat ze problemen heeft om data te herinneren (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 16). Uit de mail die de advocaat van verzoekster op dezelfde dag van het onderhoud aan het commissariaat-generaal overmaakte blijkt verder dat verzoekster, ondanks de bewering dat zij volgens haar psychiater nog steeds niet in staat was om te worden gehoord, ervoor koos om geen medisch rapport meer in te dienen en het onderhoud niet uit te stellen. Wat er ook van zij, uit de lezing van de notities blijkt bovenal dat het eerste persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied, dat er geen ernstige problemen kunnen worden afgeleid en dat verzoekster wel degelijk in staat bleek de gestelde vragen te begrijpen en hier doorgaans een vaak zeer uitgebreid antwoord op te geven. Het wordt niet ontkend dat verzoekster zich ten tijde van dat onderhoud in een zeer kwetsbare toestand bevond gelet op de bedreigingen die zij in die periode van haar tweede ex-partner in België onderging, doch verzoekster toont niet afdoende aan en uit de lezing van de notities van het betreffende persoonlijk onderhoud kan niet als dusdanig worden afgeleid dat dit haar weerhield om op een volwaardige wijze deel te nemen aan het onderhoud. Inzake de problemen om data te herinneren wordt verwezen naar de bespreking *infra*. Wat het tweede persoonlijk onderhoud, afgenomen twee jaar later, betreft, blijkt dat de *protection officer* aan het begin ervan vroeg hoe verzoekster zich voelde en of er redenen of problemen waren waardoor zij het onderhoud niet of niet goed zou kunnen afleggen. Hierop antwoordde verzoekster dat het op dat ogenblik goed, normaal met haar ging. Verder werd gepolst naar de psychologische begeleiding, waarop verzoekster aangaf dat ze nog steeds naar een psychiater gaat, soms één keer per maand soms één keer om de drie maanden gelet op de afstand, en dat het een beetje wisselend met haar gaat afhankelijk van de bedreigingen die ze van haar tweede ex-partner ontvangt (administratief dossier, notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 2-3). Na lezing van de notities blijkt dat ook dit onderhoud op normale wijze is geschied en dat verzoekster bij machte was de gestelde vragen te begrijpen en hierop telkens concreet en uitvoering te antwoorden. De

algemene opmerking in het verzoekschrift dat het tweede onderhoud amper anderhalf uur duurde wijzigt niets aan hetgeen voorafgaat. Het thans louter wijzen op de duur van het persoonlijk onderhoud is geenszins van aard aan te tonen dat tijdens dat onderhoud bijkomende steunmaatregelen hadden dienen te worden toegekend.

Het klopt dat het persoonlijk onderhoud in 2022 twee keer werd uitgesteld. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het eerste geplande gehoor werd geannuleerd als gevolg van een "*administratieve wijziging*" en dat het tweede geplande gehoor als gevolg van verzoeksters "*onvoorziene afwezigheid*" uitzonderlijk geannuleerd werd. Uit de stukken van het dossier kan nergens worden afgeleid dat dit geschiedde omwille van de psychologische problemen van verzoekster, doch dit wordt zowel door verzoekster als door de verwerende partij in de bestreden beslissing, alsook in de notities van het eerste persoonlijk onderhoud, (p. 2) als dusdanig aangegeven, zodat de Raad dit bijtreedt. Inzake de wel plaatsgevonden persoonlijke onderhouden in juli 2022 en juli 2024 stipt de Raad evenwel aan dat verzoekster en/of haar advocaat nalieten enig bezwaar te uiten tegen het plaatsvinden ervan. Uit de inhoud van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekster tijdens al de voormelde onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren.

Uit de stukken van het dossier en voorliggende elementen kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming en om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Zowel uit de verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken, de aldaar ingevulde vragenlijst als de notities van de beide persoonlijke onderhouden bij het commissariaat-generaal blijkt dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige, noemenswaardige problemen worden afgeleid, die terug te brengen zijn tot medische, psychologische en/of cognitieve problemen. Verzoekster kon daarbij concreet en omstandig antwoorden op de vragen en heeft haar vluchtrelaas uitgebreid uiteengezet.

Aldus toont verzoekster niet concreet aan en maakt zij niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe steunmaatregelen van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Bijgevolg treedt de Raad de conclusie van de verwerende partij bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

Daarnaast is het enige op heden voorliggende psychiatrisch opvolgingsrapport uit 2022 blijkens zijn inhoud voor wat de oorzaak van de hierin vermelde problemen betreft duidelijk louter gebaseerd op de verklaringen van verzoekster zelf. Verder wordt er nergens in dit attest daadwerkelijk ingegaan op (de mogelijkheid van) een causaal verband tussen deze beweerde vervolgingen en verzoeksters symptomen. Dient verder te worden opgemerkt dat, hoewel zulke attesten rekening houdend met de individuele omstandigheden van de zaak en met de concrete, hierin opgenomen gegevens, zouden kunnen gelden als begin van bewijs voor het asielrelaas, zij op zich geenszins kunnen volstaan om te besluiten tot de geloofwaardigheid van een aangehaald relaas en een nood aan internationale bescherming. De opsteller van attesten inzake psychische problemen is afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

Nog daargelaten dat verzoekster op generlei wijze aantoont of aannemelijk maakt dat zij in het kader van de door haar aangevoerde medische en psychische problemen in haar land van herkomst verstoken zou riskeren te blijven van de nodige gezondheidszorg, kan inzake deze door verzoekster aangevoerde psychische problemen en kwetsbaarheid volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat verzoekster hoegenaamd niet aantoont of aannemelijk maakt dat deze elementen in haar hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

### 2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Georgië, zowel haar eerste ex-man, M. G., die haar al sedert 2016 bedreigt, als haar tweede ex-man, Z. L., waarvan zij vreest dat hij haar iets zal

aandoen, zowel in België als in Georgië. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekster.

Blijkens de bestreden beslissing slaagt verzoekster er niet in aannemelijk te maken dat zij in Georgië een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin dient te koesteren, noch dat zij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Enerzijds kan (i) aan de problemen met verzoeksters eerste ex-man, M. G., die haar en haar tweede ex-man, Z. L., al sedert het beëindigen van de relatie in 2016 zou bedreigen, geen geloof worden gehecht. Zo legden verzoekster en Z. L. tegenstrijdige verklaringen af over hoe en waar M. G. hen kwam lastigvallen. Daarnaast (b) legden verzoekster en Z. L. ook tegenstrijdige verklaringen af over hun reacties op de bedreigingen, met name over de klachten die zij neerlegden bij de politie en over de reden waarom er met de klachten zogenaamd niets gebeurd zou zijn. Tot slot (c) verklaarde verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud zelf recent geen problemen meer gehad te hebben met haar eerste ex-man, M. G., die intussen een nieuw gezin gesticht heeft en haar verder met rust laat. Anderzijds (ii), voor wat betreft de vrees ten aanzien van haar tweede ex-man, Z. L., oordeelt de commissaris-generaal dat bescherming beschikbaar is van de Georgische autoriteiten. Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat bescherming in haar persoonlijk geval niet beschikbaar is. Met betrekking tot verzoeksters psychologische problemen (iii) wordt gesteld dat uit niets blijkt dat de psychologische hulp waaraan zij nood heeft niet beschikbaar zou zijn in Georgië of haar er geweigerd zou worden en verder kunnen de tegenstrijdigheden en inconsistenties in de verklaringen niet zonder meer worden toegeschreven aan haar psychologische moeilijkheden. De door verzoekster neergelegde documenten (iv) veranderen, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, tot slot niets aan bovenstaande appreciatie.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

2.3.9.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.9.3. De Raad stipt vooreerst aan dat de verwerende partij, noch de Raad op zich de verklaringen van verzoekster, dat zij door haar eerste ex-partner tijdens hun tienjarig durende relatie in Georgië alsook door haar tweede ex-partner en dit zowel in Georgië als België werd mishandeld en misbruikt, in twijfel trekt.

2.3.9.4. Wat betreft de bewering van verzoekster dat haar eerste ex-partner, M. L., haar en haar tweede ex-partner, Z. L., sinds de scheiding in 2016 zou bedreigen en naar het leven staan, wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht gelet op de tegenstrijdigheden tussen verzoeksters verklaringen en die van haar tweede ex-partner, Z. L., in dit verband.

Waar verzoekster doorheen haar betoog opwerpt dat haar tweede ex-partner, Z. L., sinds zijn aankomst in België drugs gebruikte, zoals ook blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier, en tijdens zijn persoonlijk onderhoud in juli 2022 geen samenhangende verklaringen aflegde, waardoor deze niet zonder meer moeten worden aangenomen, stipt de Raad vooreerst aan dat uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van Z. L. op generlei wijze valt op te maken dat deze toen geen samenhangende verklaringen aflegde (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 1). Integendeel, Z. L. was bij machte, al dan niet geïntoxiceerd, de gestelde vragen te begrijpen en omstandig te beantwoorden en van een gebrek aan samenhang tussen zijn verklaringen is geen sprake, minstens toont verzoekster het tegendeel niet *in concreto* aan. Dat de advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud als enige opmerking over het verloop van het persoonlijk onderhoud aangaf *“ik heb gezien dat meneer om de vijf min aan het geeuwen was, ik denk dat hij enorm moe was, ik meen tijdens de pauze opgevangen te hebben dat ze vroeg opgestaan zijn om drie uur om naar hier te komen”* toont dit alvast niet aan. In het verzoekschrift verwijst verzoekster verder nog naar de persoonlijke aantekeningen van de advocaat die bij het persoonlijk onderhoud van Z. L. aanwezig was en waarin genoteerd staat dat Z. L. mompelt wanneer hij spreekt en zich nogal vreemd gedraagt, alsof hij geen evenwicht heeft en op zijn tong kauwt wanneer hij spreekt (stuk 4 bij het verzoekschrift). De Raad stipt aan dat dit slechts een eenzijdig stuk is waarvan de waarachtigheid niet kan worden geverifieerd en bovendien opgesteld door een persoon wiens taak, de persoonlijke behartiging van de belangen van zijn cliënten, niet gelijklappend is met de opdracht van de ambtenaar van het commissariaat-generaal, die in alle onafhankelijkheid oordeelt, los van enig persoonlijk belang. Het hiervoor aangehaalde vindt overigens geen neerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud van de *protection officer*.

Gelet op het voorgaande kunnen de weerhouden tegenstrijdigheden alvast niet worden verschoond door een vermeend gebrek aan samenhang in de door Z. L. afgelegde verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal.

In zoverre ter verschoning van de tegenstrijdigheden verder wordt gewezen op het gegeven dat verzoekster psychisch erg aangedaan en getraumatiseerd was door het geweld, wordt dit op zich geenszins ontkend doch de Raad merkt op dat, bij de beoordeling van de bijzondere procedurele noden reeds is komen vast te staan dat psychologische problemen verzoekster er niet van weerhielden om op volwaardige wijze deel te nemen aan de persoonlijke onderhouden en hierbij gedegen te antwoorden op de haar gestelde vragen en waarbij haar vragen, zoals ze zelf opwerpt in het verzoekschrift, ontroerend en vol levenservaring waren. Voorts, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt en niet wordt ontkend dat verzoekster getraumatiseerd kan zijn gelet op het ondergane huiselijk geweld, ontslaat dit verzoekster niet van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn of haar land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Het argument getraumatiseerd te zijn en/of veel stress te hebben gehad tijdens de persoonlijke onderhouden doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing. Waar verzoekster enkele keren aanhaalde dat ze moeite heeft met het herinneren van data, weerhield dit haar er evenwel niet van toch een tijdsaanduiding te geven, uitgedrukt in jaren, maanden, dagen en zelfs uren.

Dat de respectieve verklaringen met de grootste omzichtigheid moesten worden beoordeeld, aangezien verzoekster en Z. L. beiden niet in staat waren om alle relevante incidenten op een duidelijke en chronologische manier uiteen te zetten tijdens hun persoonlijke onderhouden van 15 juli 2022, kan gelet op het voorgaande niet onverkort worden bijgetreden.

In eerste instantie is er sprake van tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekster en Z. L. over hoe en waar M. G. hen kwam lastig vallen.

Z. L. verklaarde dat M. G. allerlei familieleden lastig viel, maar dat hij hem zelf nooit is tegengekomen en hij hem sedert zijn relatie met verzoekster niet gezien heeft (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 1, p. 11, 15). Verzoekster daarentegen verklaarde uitdrukkelijk dat M. G. haar tweede ex-partner, Z. L., met een mes zou bedreigd hebben in de winkel waar zij werkte (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoekster was stellig en kan zich dan ook niet verschuilen achter trauma, psychologische problemen of geheugenproblemen om haar verklaring te ontkrachten en verder weze herhaald dat uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van Z. L. geenszins kan worden afgeleid dat deze op dat ogenblik niet in staat was samenhangende verklaringen af te leggen. Deze tegenstrijdigheid blijft dan ook overeind.

Verder schaaft de Raad zich achter volgende pertinente overweging van de bestreden beslissing:

*“U verklaarde dat uw ex-man nog zes of zeven keer langskwam bij uw ouderlijke thuis in 2016, na de breuk en voor jullie vertrek naar Turkije, en in diezelfde periode kwam hij drie of vier keer naar de winkel waar u werkte in Khashuri (CGVS I p. 9). Na jullie vertrek uit Georgië zou M. G. uw ouders één maal bedreigd hebben met een mes, en hen nog twee of drie keer gebeld hebben (CGVS T. p. 4, 14). Z. haalde echter allerlei extra incidenten aan, waar u klaarblijkelijk niets van weet: hij stelt dat M. G. meermaals met geweld het huis van zijn moeder poogde binnen te dringen, dat M. zijn moeder om de twee of drie weken dronken opbelt (CGVS Z. p. 8), dat hij zijn neven en nichten meermaals heeft uitgescholden op straat (CGVS Z. p. 16), dat hij ook bij uw zus thuis is geweest (CGVS Z. p. 16). Dat u van al deze zaken niet op de hoogte zou zijn, is niet redelijk. Z. stelde weliswaar dat hij u niet alles vertelde uit bezorgdheid, om u niet ongerust te maken, maar dat kan deze inconsistenties niet verklaren (CGVS Z. p. 7). Vooreerst zou logischerwijze kunnen worden verondersteld dat u minstens op de hoogte zou zijn van het feit dat uw eigen zus werd lastiggevallen door M. G. gezien u nog contact met haar heeft (CGVS I p. 4), en bovendien weten jullie dat jullie een verzoek om internationale bescherming ingediend hebben, waarbij jullie alle relevante feiten en incidenten moeten kunnen uiteenzetten. Er kan weliswaar begrip worden opgebracht voor het gegeven dat Z. u niet wilde verontrusten, maar tegelijk had er kunnen verwacht dat hij u, in het kader van dit verzoek, minstens in het algemeen op de hoogte had gebracht van het feit dat ook zijn familie nog door M. G. wordt lastiggevallen. Dat hij dit niet deed, komt niet overtuigend over.”*

Verzoekster brengt geen overtuigende elementen aan die vermogen afbreuk te doen aan voorgaande beoordeling, die steun vindt in het administratief dossier en die de Raad pertinent en draagkrachtig bevonden wordt.

De in de bestreden beslissing weerhouden tegenstrijdigheid tussen de opeenvolgende verklaringen van Z. L. bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal kan de Raad, bij gebrek aan de 'vragenlijst DVZ' van Z. L. in het administratief dossier, niet verifiëren.

De Raad merkt los van de tegenstrijdigheden evenwel op dat het klopt dat verzoekster tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud aangaf dat M. G., toen zij samen met Z. L. gedurende twee jaar in Turkije verbleef, haar dochter en ouders lastigviel. Verder, waar verzoekster in het verzoekschrift betoogt dat het onlogisch is dat haar eerste ex-man ervoor zou hebben gekozen om haar rustig te laten leven na hun scheiding, acht de Raad dit niet onaannemelijk.

De Raad acht de bovenstaande tegenstrijdigheden in het licht van de elementen van het dossier dan ook onvoldoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het huiselijk geweld dat verzoekster zelf (en haar familieleden) vanwege M. G. ook na haar scheiding zou hebben ondergaan. Hoewel verzoekster mogelijks de (volledige) waarheid niet vertelt, gelet op de tegenstrijdigheden, dient haar op dit punt het voordeel van de twijfel te worden toegekend.

Echter, indien wordt aangenomen dat de bedreigingen ten aanzien van verzoekster zelf, alsook haar familie, zich na de scheiding in 2016 voortzetten, slaagt verzoekster er niet in aan te tonen dat de Georgische autoriteiten haar zouden hebben geweigerd bescherming te bieden (zie tevens *infra*).

Zo legden verzoekster en Z. L. tegenstrijdige verklaringen af over hun reactie op de vermeende bedreigingen van M. G., met name over de klachten die zij bij de politie zou(den) hebben neergelegd. Dit wordt in instantie op goede gronden als volgt onderbouwd in de bestreden beslissing:

*“Vooreerst verklaarde u op de DVZ nog dat u twee keer klacht indiende tegen uw ex-man: eens in 2010 en eens in 2015 of 2016 (Vragenlijst DVZ 3.5). Op het CGVS daarentegen beweerde u dat u in totaal vijf keer klacht indiende, twee maal tijdens uw relatie met uw ex (die duurde tot 2016) en drie maal toen de relatie al beëindigd was (CGVS I p. 11-12). Bij confrontatie stelde u enkel dat u op de DVZ misschien bedoelde dat u twee maal klacht indiende tijdens de relatie met uw ex, maar dat vormt geen afdoende verklaring, gezien ook de omstandigheden van de klachten die u beschrijft verschillen: op de DVZ zei u dat de eerste klacht (in 2010) dateerde van toen u zwanger was en een miskraam kreeg, en de tweede klacht van 2015 of 2016. Op het CGVS stelde u dat de eerste klacht was van toen Nino een achttal maanden oud was, en de tweede klacht van toen Nino twee of tweeënhalf jaar oud was (CGVS I p. 11-12). Dergelijke tegenstrijdigheid schaadt de geloofwaardigheid van jullie verhaal en de bewering dat er überhaupt ooit klachten werden ingediend.”*

Uit het voormelde blijkt dat niet alleen het aantal opgegeven klachten verschilde, maar dat verzoekster bovendien en bovenal ook tegenstrijdig was over de omstandigheden van de door haar beschreven klachten. Waar nog kan worden aangenomen dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel zou hebben gedoeld op de klachten tijdens de periode van de relatie met haar eerste ex-partner en dat kan worden aangenomen dat zij geheugenproblemen heeft en moeite heeft met het onthouden van data, zoals zij bij confrontatie met voormelde tegenstrijdigheid ook aangaf, kan dit alles niet verklaren waarmee ze niet bij machte zou zijn geweest om de aanleiding van de klachten op een eenduidige, overeenstemmende manier weer te geven achtereenvolgens bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal. Het betreft immers kernelementen van het asielrelaas. Zodoende mag redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster, zelfs al is ze psychisch erg aangedaan en getraumatiseerd door het geweld en al zouden haar klachten niet geregistreerd geweest zijn door de politie, de omstandigheden en aanleiding voor het indienen van de twee klachten tijdens de relatie met haar eerste ex-partner op coherente en overeenstemmende wijze kan weergeven, *quod non*. Waar verzoekster inderdaad aangaf dat zij moeite heeft met haar geheugen en met het onthouden van data, blijkt uit de lezing van de notities persoonlijk onderhoud nochtans dat verzoekster wel degelijk bij machte was om uitgebreid over gebeurtenissen uit het verleden te verhalen en dat zij daarbij gebruik maakte van concrete tijdsaanduiding in jaren, maanden, dagen en zelfs uren en verder, zoals zij zelf ook aangeeft in het verzoekschrift, dat zij nauwkeurige anekdotes kon geven over de tijdstippen waarop ze klachten indiende.

Daarnaast legden verzoekster en Z. L. tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom er met de klachten niets zou zijn gebeurd, meer bepaald de connecties van haar eerste ex-man bij de Georgische politie. Dit wordt terdege als volgt onderbouwd:

*“Daarnaast verklaarden u en Z. beiden dat er met uw klachten niets gebeurde, omdat M. G. twee contacten had in het politiekantoor van Khashuri, waar ze de klachten indiende. U beschrijft deze contacten als K. N., een “kleinneef” van M. (de zoon van de oom van de vader van M.) en K. K., een vriend van M. (CGVS I p. 11). Z.s verklaringen wijken daar ten eerste van af: hij stelt dat de contacten broers van elkaar zijn, beiden ooms van M., in plaats van een “kleinneef” en een vriend. Hij stelt dat zij K. en J. heten, in plaats van K. en*



*K.. Hij stelt bovendien dat zij beiden ook nog eens een zoon hebben, die beiden ook in hetzelfde politiekantoor tewerkgesteld zijn. En tot slot stelt hij dat zij werken in het politiekantoor van Borjumi en gewoon af en toe naar Khashuri kwamen (CGVS Z. p. 9-10). Deze verklaringen, over de reden waarom er met de klachten zogenaamd niets gebeurd zou zijn, zijn bijzonder tegenstrijdig en breken jullie geloofwaardigheid nog verder af.”*

Ter verschoning van deze toch wel markante tegenstrijdigheden, die steun vinden in het administratief dossier, haalt verzoekster aan dat zij gedetailleerde informatie heeft kunnen geven over de twee contacten van haar ex-partner met de politie van Khasuri. Dit neemt evenwel niet weg dat er sprake is van tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van Z. L. over de familieband en namen van deze contacten en over waar zij gestationeerd zouden zijn. Dat Z. L. zelf nooit een klacht heeft ingediend tegen M. G., dat hij de personen waarover het gaat niet kende en dat hij ten tijde van het persoonlijk onderhoud een verslavingsproblematiek had, volstaat evenmin ter vergoelijking van de tegenstrijdigheden.

Ervan uitgaande dat verzoekster zelf nog steeds bedreigd werd na de scheiding van haar eerste ex-partner in 2016 en dat zij wel degelijk klacht zou hebben neergelegd, neemt dit niet weg dat alleszins geen geloof gehecht kan worden aan de bewering dat de Georgische politie weigerde daarmee aan de slag te gaan (zie tevens *infra*).

Tot slot verklaarde verzoekster tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 1 juli 2024 zelf uitdrukkelijk dat zij in de eerste maanden in België wel iets van haar eerste ex-partner gehoord had, maar dat hij intussen een nieuw gezin heeft gesticht en dat ze hem daarna niet meer gehoord heeft. Zij gaf daarbij aan dat er niets meer gebeurt maar dat zij niet weet of het probleem daarmee opgelost of nog actueel is (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 7). Alleszins blijkt hieruit dat verzoekster sinds 2023 geen problemen meer heeft gekend met haar eerste ex-partner die klaarblijkelijk de interesse in haar verloren had. Dat zij haar ouders, die beiden ziek zijn en al genoeg geleden hebben, niet over hem durft te bevragen, toont het tegendeel niet aan.

2.3.9.5. In verband met verzoeksters vrees ten aanzien van haar tweede ex-partner, Z. L., stipt de Raad vooreerst aan dat niet wordt getwijfeld aan de herhaaldelijke bedreigingen en gewelddaden die zij sinds 2022 in België ondergaat. Dit blijkt genoegzaam en afdoende uit haar verklaringen en de door haar neergelegde stukken, te weten de processen-verbaal van de Belgische politie van 2022, de medische vaststellingen van de slagen en de brief van de dienst slachtofferhulp (administratief dossier, notities tweede persoonlijk onderhoud en map documenten, stukken 2, 3 en 5), alsook uit de strafklachten in België en kennisgeving van de instelling van de correctionele zitting (stuk 3 bij het verzoekschrift), het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Luik van 21 maart 2025 en de klacht bij de politie van juli 2024 (aanvullende nota, stukken 1 en 2).

Z. L. werd bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Luik van 21 maart 2025 bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar en een geldboete van 800 euro. In het vonnis wordt erkend dat Z. L. verzoekster op 12 augustus 2022 en 4 september 2022 heeft geslagen en haar verschillende malen mondeling en schriftelijk met de dood heeft bedreigd. In het bijzonder bedreigde hij haar en haar kinderen met de dood indien ze weigerde opnieuw bij hem in te trekken. Uit dat vonnis blijkt verder dat Z. L. bij vonnis van de correctionele rechtbank van Luik van 4 oktober 2024 reeds veroordeeld werd voor gelijkaardige daden van huiselijk geweld, gepleegd na die van september 2022. Het openbaar ministerie ging in beroep hiertegen waardoor het vonnis, bij gebrek aan elementen die daar anders over doen oordelen, op heden nog niet definitief is. Uit het voorliggende vonnis blijkt voorts dat Z. L. bij beschikking van 5 september 2022 voorwaardelijk in vrijheid werd gesteld, maar dat hij zich in strijd met deze voorwaarden nooit bij het justitiehuis heeft gemeld. In haar aanvullende nota geeft verzoekster aan dat Z. L. na de gebeurtenissen van september 2022 naar Frankrijk en Italië was gereisd, alvorens naar België terug te keren en dat hij haar gedurende deze hele periode bleef bedreigen. Verzoekster heeft verschillende klachten ingediend bij de politie, waaronder één in juli 2024, zoals gevoegd bij de aanvullende nota. Zij wijst erop dat Z. L. tussen augustus en oktober 2024 gevangen is gezet en vervolgens weer is vrijgelaten en dat sindsdien de bedreigingen zijn hervat, o.a. door haar huis binnen te dringen en haar te manipuleren via hun zoon. In haar aanvullende nota haalt verzoekster verder nog aan dat de zus van Z. L., die in Georgië woont, haar via haar zoon een dreigende voicemail stuurde begin maart 2025, waardoor zij vreest bij terugkeer naar Georgië dat ook haar schoonfamilie haar zou kunnen aanvallen. Zij besluit dat zij en haar kinderen in een uiterst stresserende en schrijnende situatie leven en dat zij niet weet waar Z. L., die ondanks een veroordeling tot een gevangenisstraf nog steeds niet door de Belgische politie is gearresteerd, zich momenteel bevindt. Zij oppert dat, indien Z. L. zou worden gearresteerd en gevangen gezet, hij vervolgens zal worden uitgezet naar Georgië vanwege zijn illegaal verblijf in België en zijn strafblad. Gelet op zijn gewelddadige en recidiverende persoonlijkheid, zijn verzuim om gevolg te geven aan rechterlijke bevelen en de ernst van de gepleegde feiten, is het volgens haar zeer waarschijnlijk dat hij haar en haar kinderen opnieuw zou aanvallen indien hij naar Georgië zou terugkeren. De feiten tonen, aldus verzoekster, aan dat Z. L. wettelijke beslissingen niet respecteert en geen berouw toont of wil veranderen en dat hij een reëel gevaar vormt. Zij meent verder dat

het zeer onwaarschijnlijk is dat de Georgische autoriteiten haar echte bescherming zouden kunnen bieden in haar land van herkomst, waar huiselijk geweld niet voldoende wordt bestraft en waar het gerechtelijk en politieel systeem minder effectief is, hetgeen ook moet blijken uit de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 12 februari 2025. Ter terechtzitting haalt verzoekster aan dat zij niet weet of Z. L. inmiddels aangehouden is en stelt zij dat hij, nadat hij de vrijdag ervoor nog naar haar thuis kwam, haar al zes dagen niet meer lastig valt, dat de politie drie weken ervoor bij haar naar hem was komen vragen en dat zodra ze de politie belt hij wegloopt.

De Raad herhaalt dat niet wordt betwist dat verzoekster reeds herhaaldelijk is bedreigd en mishandeld door Z. L. in België. Echter dient de nood aan internationale bescherming te worden beoordeeld ten opzichte van haar land van herkomst, Georgië. Voor de bespreking van de mogelijkheid tot het inroepen van nationale bescherming tegen Z. L. wordt verwezen naar de bespreking onder 2.3.9.6. van onderhavig arrest.

2.3.9.6. Daargelaten voormelde vaststellingen, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recentste COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 12 februari 2025, waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 1 april 2025 middels een werkende weblink wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het *Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department* opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert

tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gender gerelateerd geweld. In 2024 vinden net zoals voorgaande jaren opleidingen plaats voor procureurs en rechters met focus op de behandeling van zaken van huiselijk geweld. Meer dan 400 onderzoekers, openbare aanklagers en rechters hebben in 2021-2022 een opleiding gevolgd om gevallen van seksueel geweld efficiënter te onderzoeken, vervolgen en berechten.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf. De *Public Defender* noteert in het jaarrapport over 2023 dat daders van huiselijk geweld steeds vaker een elektronische armband krijgen bovenop een contactverbod. Het aantal contactverboden blijft in 2023 stabiel in vergelijking met voorgaande jaren en schommelt rond de 9.000. GYLA stelt in 2024 dat de procureur-generaal in de meeste strafzaken aangaande huiselijk geweld, 97 % in totaal, een verzoek indient om de beklaagde in voorlopige hechtenis te plaatsen. In een aantal situaties verkiest de rechter om een borgtocht te vragen in plaats van preventieve opsluiting.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via welke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht, op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven net zoals voorgaande jaren evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De Europese Commissie stelt in het uitbreidingsrapport van oktober 2024 vast dat er een toename is van het aantal meldingen over gender gerelateerd en huiselijk geweld, in het bijzonder over seksueel geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden, vluchtelingen, LGBTQI+-personen en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampaagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Het aantal vrouwenmoorden blijft ook hoog. Volgens de Europese Commissie is er ruimte voor verbetering wat betreft preventie en aanpak. De *Public Defender* stelt in 2023 een verbetering vast wat betreft het identificeren van het motief gender, wat geldt als een verzwarende omstandigheid, in rechtszaken aangaande vrouwenmoorden en moordpogingen op vrouwen. Toch blijft het in bepaalde situaties een uitdaging om dit correct te identificeren in de fase van het onderzoek of in de rechtbank.

Eén van de EU-aanbevelingen voor Georgië met het oog op het verwerven van de status van kandidaat-lidstaat beoogde het verbeteren van gendergelijkheid en vooruitgang in de strijd tegen huiselijk geweld. Deze aanbeveling werd in november 2023 beschouwd als volledig geïmplementeerd. Het aanpassen van de definitie van verkrachting blijft een werkpunt. Een positieve evolutie is het feit dat het na een wetwijziging in december 2022 niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Het wegnemen van deze bureaucratische hindernissen moet ervoor zorgen dat slachtoffers sneller en efficiënter geholpen worden.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. In haar verzoekschrift beperkt ze zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië en het herhalen en benadrukken van de pijnpunten en tekortkomingen zoals die ook door de verwerende partij zelf werden aangehaald. De algemene informatie waarnaar zij in haar verzoekschrift (en stuk 5 bij het verzoekschrift) en aanvullende nota verwijst teneinde de beschermingsmogelijkheden van slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië op de korrel te nemen en aan te tonen dat de prevalentie van geweld tegen vrouwen en huiselijk nog steeds alarmerend hoog is, loopt verder gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus van 11 december 2023 en 12 februari 2025. De problemen op het vlak van implementatie van de ondernomen initiatieven in de praktijk, de tekortkomingen inzake het optreden en de ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren, de problemen inzake toegang tot opvang- en ondersteunende mogelijkheden, tevens beperkt door de vereiste tot het hebben van een slachtofferstatus, en informatie hierover en de stijging van het aantal femicidezaken zijn in bovenstaande analyse reeds meegenomen en onderkend. De Raad herhaalt in dit verband dat na een wetswijziging in december 2022 het niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Het wegnemen van deze bureaucratische hindernissen moet ervoor zorgen dat slachtoffers sneller en efficiënter geholpen worden. Het evaluatierapport van GREVIO van 22 november 2022, waarnaar in het verzoekschrift wordt gerefereerd, werd ten andere mee in aanmerking genomen bij het opstellen van de COI Focus van 11 december 2023. Waar verzoekster tot slot verwijst naar de algemene, onstabiele politieke situatie in Georgië en dat het te vrezen valt dat de weinige verbeteringen de afgelopen jaren en de subsidies van ngo's die zich inzetten voor de bescherming van vrouwen zullen verdwijnen en dat de wetten ten gunste van vrouwen mogelijks zullen verzwakken en het aantal vervolgingen van plegers van huiselijk geweld mogelijks zal verminderen, komt zij niet verder dan het verwijzen naar de huidige situatie als dusdanig en komt zij voor haar beweringen niet verder dan het uiten van hypothesen en speculaties. Noch het betoog van verzoekster, noch de informatie waarnaar zij verwijst is van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn, noch dat de verwerende partij hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken.

Het gegeven dat er nog steeds ruimte is voor verbetering, wordt door de verwerende partij alsook de Raad niet ontkend en komt ook aan bod in de hoger weergegeven beoordeling en analyse, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad wijst erop dat het, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook aan verzoekster zelf toekomt om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen.

Waar verzoekster in het verzoekschrift van mening lijkt te zijn dat voormelde redenering ervan uitgaat dat Georgië nog een veilig land van herkomst is en gebaseerd is op het weerlegbaar vermoeden dat er geen nood aan internationale bescherming is die daarmee gepaard gaat, benadrukt de Raad dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Deze vereiste is aldus niet beperkt tot verzoeken om internationale bescherming voor onderdanen van veilige landen van herkomst. Tevens verduidelijkt de Raad dat bij de beoordeling van het voorhanden zijn van nationale bescherming in verzoeksters hoofde vertrokken wordt van algemene informatie waaruit blijkt dat iedereen in Georgië in het algemeen beroep kan doen op de bescherming geboden door de nationale autoriteiten. Het is op basis van deze informatie, en niet op basis van het weerlegbaar vermoeden dat van toepassing is bij veilige landen van herkomst, dat besloten wordt dat verzoekster *in concreto* dient aan te tonen dat zij in het bijzonder geen beroep kan doen op de Georgische autoriteiten.

Verzoekster slaagt er evenwel niet in aan te tonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Tijdens de administratieve procedure claimde verzoekster enkel in het algemeen dat de Georgische politie heel onmachtig is om op te treden als om het om familiaal geweld gaat, zoals reeds in het verleden is gebleken, en dat het zodoende geen zin heeft om de politie te verwittigen (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 14 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Ter staving daarvan haalde zij een anekdotisch voorbeeld aan van een Georgische man uit haar regio van herkomst die zijn vrouw mishandelde en uiteindelijk doodde. Deze man werd weliswaar gearresteerd, maar de vrouw is nog altijd eerst gestorven (administratief dossier, notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 6-7) en verder nog een ander anekdotisch voorbeeld van een Georgische vrouw die ze in Turkije had ontmoet en die ondanks veertig contactverboden tegen haar man genoodzaakt was Georgië te verlaten (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 14). Met dergelijke voorbeelden slaagt verzoekster er evenwel op generlei wijze in aan te tonen dat de Georgische autoriteiten in haar specifiek geval geen hulp zouden kunnen bieden. Verder wijst de Raad op de hoger reeds gedane vaststellingen in verband met de twee, drie dan wel vijf beweerde vruchteloze pogingen om in het verleden bij de politie in Georgië klacht in te dienen tegen haar eerste ex-man. Zelfs indien aan bepaalde van deze pogingen geloof kan worden gehecht dan nog blijkt dat de redenen waarom hier niets mee gedaan werd door de politie niet kunnen worden aangenomen gelet op de tegenstrijdige verklaringen van verzoekster en haar tweede ex-partner, Z. L., over de invloed van haar eerste ex-partner, M. G., bij de politie. Verzoekster verklaarde bovendien dat zij niet heeft geprobeerd om op te treden tegen het vermeend gebrekkig politieoptreden, bv. via een advocaat. Zij gaf aan dat er geen pro-deo advocaten zijn in Georgië die dat doen, hetgeen niet meer is dan een blote bewering die geen ondersteuning vindt in de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 7). Wat er ook van zij, het staat verzoekster vrij om bij een eventuele terugkeer naar Georgië in een ander politiekantoor klacht in te dienen mochten de problemen met M. G. opnieuw een aanvang vinden, wat gelet op verzoeksters verklaringen dat deze haar reeds lange tijd met rust laat nu hij een nieuw gezin gesticht is allerminst een zekerheid is. Voor eventuele problemen met Z. L. (en bij uitbreiding diens familie), indien deze ook zou terugkeren dan wel teruggestuurd worden naar Georgië, wat op heden louter hypothetisch is, staat het verzoekster eveneens vrij om zich naar het plaatselijk politiekantoor of elders te begeven en zij haalde nergens met overtuigende elementen aan dat Z. L., die de regerende partij Georgische Droom openlijk steunt, invloed zou kunnen uitoefenen op de Georgische autoriteiten. Daarnaast staat het verzoekster vrij een al dan niet pro deo advocaat te raadplegen of zich te wenden tot instanties, organisaties en ngo's die hulp bieden aan slachtoffers van huiselijk geweld, wat zij voorheen naliet te doen (*ibid.*, p. 7 en notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 14).

In het verzoekschrift duidt verzoekster op een aantal individuele factoren die volgens haar, geheel genomen, haar beletten om in geval van terugkeer naar Georgië bescherming te zoeken tegen haar twee ex-partners. Waar zij hierbij vooreerst wijst op wantrouwen jegens de autoriteiten, ernstige angst voor represailles tegen haar en haar familie door haar twee ex-partners, angst voor secundaire victimisatie en gevoelens van schaamte, wijst de Raad er vooreerst (nogmaals) op dat verzoekster zich niet kan verschuilen achter een algemene verwijzing naar de inactie van de Georgische overheid inzake geweld tegenover vrouwen. Het algemene betoog van verzoekster in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige, persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen. Verder wijst de Raad erop dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van mogelijke feiten die zich zouden kunnen afspelen bij een eventuele terugkeer naar Georgië, ook al zouden er geen bewijzen voorhanden zijn wat niet ongebruikelijk is, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Het hebben van bewijs is overigens niet altijd vereist voor het indienen van een klacht. Hieromtrent wordt benadrukt dat de beschermingsinitiatieven die de autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, ze hoeven én kunnen echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden. Dat contactverboden vaak worden geschonden in Georgië wordt niet ontkend, maar uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een inbreuk op een contactverbod sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf. Ondanks gevoelens van schaamte, angst voor ernstige represailles ingegeven door het profiel van haar ex-partners en secundaire victimisatie en wantrouwen jegens de autoriteiten blijkt uit de algemene landeninformatie niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Verder maakt verzoekster, door erop te wijzen dat zij in België ondanks de beschikbare justitiële en politionele middelen geen doeltreffende bescherming kan krijgen, niet afdoende en *in concreto* aannemelijk dat het zeer onwaarschijnlijk is dat de Georgische autoriteiten haar "echte" bescherming zouden kunnen bieden.

Waar zij verder wijst op economische armoede en haar status als alleenstaande vrouw met minderjarige kinderen, gaat zij voorbij aan de verklaringen die zij heeft afgelegd dat zij in het verleden toegang had tot de Georgische arbeidsmarkt. Zo zou zij na haar scheiding in 2016 in een winkel gewerkt hebben (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 8 en 'verklaring DVZ', punt 12), waardoor uit niets blijkt dat zij bij haar terugkeer niet opnieuw zou kunnen werken om zelfstandig in haar financiële noden en deze van haar

kinderen te voorzien. Ook in België toonde ze zich, ondanks de psychologische en gezondheidsproblemen, in staat om voltijds, als huishoudhulp, aan de slag te gaan (aanvullende nota verzoekster) wat duidt op een zekere mate van zelfredzaamheid, zelfs in een bestaand klimaat van bedreigingen en mishandelingen. Voorts benadrukt zij dat zij geen familiaal en sociaal netwerk heeft in Georgië, omdat haar ouders beiden ernstig ziek zijn. Verzoekster ontkracht, noch weerlegt hiermee dat zij ook twee zussen heeft, waarvan één in Tbilisi woont en één bij hun ouders en met wie zij in contact staat (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 3 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 3), die haar zouden kunnen ondersteunen bij het zoeken van hulp en/of bescherming indien nodig en bijvoorbeeld om eventuele toekomstige problemen met haar ex-partners aan te kaarten bij de Georgische autoriteiten en/of hulpinstanties, zeker daar verzoekster aangaf eveneens te vrezen dat Z. L. haar familie iets zal aandoen. Waar zij nog aanhaalt dat het onwaarschijnlijk is dat zij door een opvanghuis voor mishandelde vrouwen met haar kinderen zou worden opgenomen en zij door een psycholoog behandeld zullen worden is dit, ondanks het beperkt aantal plaatsen en het beperkt aantal psychologen, slechts een blote bewering die geenszins berust op ernstige, persoonlijke pogingen om daadwerkelijke hulp te verkrijgen. Waar zij erop wijst dat zij hiervoor ook eerst de slachtofferstatus moet hebben, herhaalt de Raad dat na een wetswijziging in december 2022 het niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Verzoekster toont hiermee niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben.

In zoverre verzoekster zich beroept op haar medische en psychologische problemen als obstakel om van nationale bescherming te kunnen genieten, stipt de Raad aan dat, hoewel begrip kan worden opgebracht voor haar situatie, uit niets blijkt dat de (medische en) psychologische hulp waaraan zij nood heeft, niet beschikbaar zou zijn in Georgië of er haar geweigerd zou worden. Verzoekster verklaarde overigens dat zij in haar land van herkomst nooit gepoogd heeft om psychologische hulp in te roepen, ook niet nadat ze was weggegaan bij haar eerste ex-partner (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 15). Verder toont zij met geen overtuigende concrete elementen aan dat haar gezondheidstoestand haar zou verhinderen beroep te doen op de hulp en/of bescherming van haar nationale autoriteiten wanneer nodig en waarin zij zich door familieleden zoals haar zus(sen) dan wel derden kan laten bijstaan.

Inzake deze door verzoekster aangevoerde medische (diabetes) en psychische (ernstige depressieve stoornis) problemen en kwetsbaarheid wordt volledigheidshalve nog opgemerkt dat verzoekster hoegenaamd niet aantoonde of aannemelijk maakt dat deze elementen in haar hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Verzoekster toont niet aan dat haar persoonlijke situatie van die aard is dat zij niet in staat is om beroep te doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige autoriteiten.

Gelet op al het voorgaande overtuigt verzoekster niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen met haar ex-partner geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

2.3.9.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet,

2.3.10. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

2.3.10.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.10.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

Wat betreft haar medische en psychologische problemen en de psychologische problemen van haar dochter (zoals aangehaald in de aanvullende nota) merkt de Raad op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster voert niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het rechtsplegingsdossier, dat haar autoriteiten haar en haar kinderen op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen onzeggen.

2.3.10.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.10.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Wat betreft de bedreigingen en gewelddaden vanwege haar ex-partners, blijkt uit het voorgaande dat zij in haar eigen land hoe dan ook beschikt over de nodige beschermingsmogelijkheden en mogelijkheden tot genoegdoening en dat zij niet aantoont dat zij met betrekking tot haar verklaarde problemen en in geval van eventuele nieuwe problemen in de toekomst niet zou kunnen rekenen op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten. Verzoekster kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.3.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.13. Waar verzoekster in *“nog meer ondergeschikte orde”* vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

|               |                                                 |
|---------------|-------------------------------------------------|
| V. SERBRUYNS, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| K. VERKIMPEN, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

|              |              |
|--------------|--------------|
| K. VERKIMPEN | V. SERBRUYNS |
|--------------|--------------|